

Mieczysław Cincio

Izba rzeszowska

Palestra 29/9(333), 134-140

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W kolejnym punkcie obrad odczytano pismo prezesa NRA adw. Marii Budzanowskiej o przyczynach jej ustąpienia ze stanowiska prezesa.

W dyskusji, jaka wywiązała się nad sprawozdaniami i aktualnymi problemami adwokatury, głos zabierali: przedstawiciel NRA adw. Franciszek Wysocki oraz adwokaci: Mieczysław Małek, Adam Jurkiewicz, Piotr Pytka, Walenty Lipiec, Zbigniew Kokoszyński, Tadeusz Gostkowski, Adam Tarkiewicz, Zenon Pietraszko i Zdzisław Latoszyński.

W sprawach proceduralnych i incydentalnych występowali adwokaci: Adam Jurkiewicz, Henryk Niemierski, Michał Wójcik, Zbigniew Kokoszyński, Jan Czyżewski, Wanda Dolińska, Mieczysław Czekał, Tomasz Przeciechowski i Maciej Stopczyński.

W toku dyskusji poruszono m. in. problemy wynikające z nadmiernego dopływu radców prawnych do zawodu adwokackiego, poziomu zawodowego adwokatów i konieczności podnoszenia doskonalenia zawodowego na wyższy poziom, niezadawalającej sytuacji finansowej zespołów, wysokości składki płaconej przez adwokatów nie wykonujących zawodu, działalności Klubu Seniora i celowości zatrudnienia w zespołach adwokackich adwokatów emerytów i rencistów.

Złożono wniosek o podziękowanie b. Prezes NRA adw. Marii Budzanowskiej za ofiarną i godną pracę na stanowisku prezesa.

Zabierający głos w dyskusji przedstawiciel NRA adw. Franciszek Wysocki przedstawił przyczyny zgłoszenia wobec prezesa NRA wotum nieufności, a później apelu o ustąpienie z zajmowanej funkcji.

Przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości dyr. Jerzy Kiełbowicz, ustosunkowując się do niektórych poruszonych problemów, stwierdził m. in., że NRA pod prezesurą adw. M. Budzanowskiej nie nawiązała dialogu z władzą oraz że niekiedy podejmowała działania sprzeczne z interesem tej władzy. Uważa, że funkcjonowanie NRA po ustąpieniu prezesa nie stwarza stanu sprzecznego z prawem, albowiem funkcję prezesa może wykonywać jeden z wiceprezesów NRA. Dyr. Kiełbowicz podkreślił, że Minister Sprawiedliwości jest otwarty na sprawy i problemy samorządu adwokackiego i że wraz ze zmianami personalnymi otworzyło się dla adwokatury „zielone światło”.

Zgromadzenie Izby zostało zakończone podjęciem uchwał, w których udzielono ORA absolutorium, rozdysponowano nadwyżkę budżetową, wyrażono — przy jednym głosie przeciwnym — żal i ubolewanie z powodu ustąpienia prezesa NRA adw. Marii Budzanowskiej oraz wyrażono jej podziękowanie za pracę na tym stanowisku.

adw. Ferdynand Rymarz

Izba rzeszowska

Obrady Zgromadzenia Izby Adwokackiej w Rzeszowie. W dniu 22 czerwca 1985 r. odbyło się Zgromadzenie Izby Adwokackiej w Rzeszowie.

Obrady otworzył dziekan Rady adw. dr Wiesław Grzegorzczak, który powitał wiceprezesa NRA adw. Jerzego Biejata, przedstawicielkę WK SD w

Rzeszowie adw. Krystynę Wirsch-Augustynowicz z Rzeszowa, przedstawiciela WK SD w Krośnie adw. Adama Kolendowskiego, przedstawiciela WK ZSL w Rzeszowie Władysława Kałamarza, przedstawiciela WK ZSL w Krośnie Eugeniusza Pleśniaka, szefa Wojskowej Prokuratury Garnizonowej w Rzeszowie pika Stanisława Walerego,

prokuratora wojewódzkiego w Krośnie Kazimierza Haligowskiego, prokuratora wojewódzkiego w Tarnobrzegu Stanisława Zachariasza, przedstawiciela Prokuratury Wojewódzkiej w Rzeszowie Wojciecha Różyckiego oraz dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych w Rzeszowie Bolesława Stockera.

Zebrani minutą ciszy uczcili pamięć Kolegów zmarłych w okresie sprawozdawczym: Ludwika Migielskiego, Tadeusza Twardowicza, Stanisława Szestę, Eugeniusza Lacha, Walentego Dżulę, Tadeusza Szetłę i Franciszka Krudosa.

Następnie wiceprezes NRA adw. Jerzy Biejał wręczył adwokatowi Emilowi Górnickiemu z Rzeszowa przyznaną mu przez Prezydium NRA Złotą Odznakę „Adwokatura PRL”. Zebrani oklaskami przyjęli ten akt dekoracji, a odznaczony kolega Górnicki podziękował pięknie za tak wysokie wyróżnienie zawodowe.

Po przyjęciu porządku obrad dokonano wyboru przewodniczącego Zgromadzenia w osobie adw. Michała Skorupskiego ze Staszowa, dwóch sekretarzy, z-cy przewodniczącego Zgromadzenia adw. Ryszarda Rosłanowskiego oraz Komisje: mandatową i wnioskową.

Przyjmując przewodnictwo, adw. Skorupski podziękował zebranym za wybór i udzielił głosu dziekanowi Rady w celu złożenia przezeń sprawozdania z działalności Rady za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1984 r.

Dziekan Rady w swym przemówieniu zwrócił przede wszystkim uwagę na fakt, że Zgromadzenie Izby odbywa się w rocznicę 40-lecia zwycięstwa nad hitlerowskimi Niemcami oraz powrotu Ziemi Zachodnich i Północnych do macierzy. Dziekan Rady poświęcił wiele miejsca adwokatom zmarłym w czasie okupacji oraz tym, którzy zginęli na polach walki. Zaproponował w związku z tym, by w czasie przerwy w obradach delegacja naszej palestry

złożyła wiązanek kwiatów pod tablicą poświęconą pamięci adwokatów i aplikantów adwokackich naszej Izby. Zgromadzeni przyjęli z aplauzem tę propozycję i wyłoniono w tym celu delegację w składzie seniora adwokatury adw. Tadeusza Dziubana z Sano-ka, adw. Anny Krztoń z Rzeszowa i apl. adw. Zofii Wiktor z Rzeszowa.

Dziekan Rady wspomniał również o zmarłych naszych kolegach z innych Izb o b. dziekanie naszej Izby adw. Stanisławie Rogożu, zmarłym niedawno w Sosnowcu.

Następnie dziekan omówił sytuację adwokatury polskiej oraz poruszył zmiany związane z rezygnacją z pełnienia funkcji Prezesa NRA adw. Marii Budzanowskiej. Wspomniał, że klimat samorządowy w naczelnych organach, jak również w Izbie rzeszowskiej jest odpowiedni i sprzyja współpracy władz samorządowych z władzami administracyjnymi i politycznymi. Omówił też sprawę rozmieszczenia adwokatury regionu, a w szczególności członków poszczególnych zespołów według planu na rok bieżący, jak również planu na rok 1986, przewidujący nieznaczne tylko zwiększenie stanu osobowego członków naszej Izby.

Wiele miejsca poświęcił mówca zasadom etyki zawodowej i sprawom doskonalenia zawodowego oraz udzielaniu pomocy socjalnej członkom Izby i ich rodzinom. Mówca zwrócił uwagę na zadania stojące przed organami wymiaru sprawiedliwości i prokuratury w zakresie realizacji obowiązujących zasad praworządności i sprawiedliwości społecznej. Wspomniał również o ujemnych zjawiskach patologii społecznej i o środkach zabezpieczających państwo i obywateli przed zjawiskiem wzmożonej ostatnio przestępczości.

Dziekan Rady zwrócił w końcu szczególną uwagę na rolę adwokatów w nadchodzącej kampanii wyborczej do Sejmu PRL, jak również zaapelo-

wał do zebranych o wzmoczenie aktywności społecznej i politycznej nie tylko wśród prawników naszego regionu, ale również wśród całego społeczeństwa.

Zgodnie z zapowiedzią dziekana zabrał następnie głos wicedziekan Rady adw. Mieczysław Cincio, który omówił rocznicę 40-lecia zwycięstwa nad hitlerowskimi Niemcami oraz powrotu Ziemi piastowskich do macierzy, a ponadto rolę adwokatury i jej społecznego oddziaływania oraz rangi tego zawodu w ramach roli inteligencji polskiej, której poświęcono obrady XIX Plenum KC PZPR. Mówca nawiązał tu do ścisłej więzi kulturowej i językowej ziem piastowskich, które po latach niewoli powróciły do macierzy. Wspominał też o olbrzymich osiągnięciach w okresie 40-lecia PRL w zakresie odbudowy zniszczonych i zrujnowanych polskich miast, które obecnie tętnią życiem.

Omawiając rolę adwokatury jako grupy zawodowej inteligencji polskiej, mówca zwrócił uwagę na to, że oszałamiające zmiany w dziedzinie nauk przyrodniczych i zawodów technicznych nie ominęły także zawodów humanistycznych. Rodzą się nowe idee, występują nie znane dotychczas zjawiska społeczne, kształtują się nowe poglądy filozoficzne i oceny moralne. Adwokat, pełniąc zaszczytną i odpowiedzialną rolę, pełni ją jako zadanie społeczne i publiczne. Adwokaci nie chcą pełnić wyłącznie funkcji pragmatycznych, albowiem zawód nasz jest zawodem otwartym dla całego społeczeństwa. Zmieniły się kontury adwokatury, zmieniły się treść i forma adwokatury. Nie żąda ona rozgłosu, ma jednak duży rezonans w życiu publicznym.

Mówca zaapelował do zebranych o pełną integrację środowiska, o najszerszą współpracę wśród kolegów, o przyjaźń i wzajemne zaufanie, o troskę o starszych kolegów i pomoc dla nich nie tylko w postaci werbalnych

preferencji, ale przede wszystkim w postaci pomocy realnej, rzeczowej i materialnej.

Kończąc swoje wystąpienie adw. Cincio wyraził słowa uznania i szacunku dla tych kolegów, którzy do osiągnięć adwokatury rzeszowskiej szczególnie się przyczynili.

Następnie przewodniczący Zgromadzenia odczytał uchwałę Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 15 czerwca 1985 r. o potrzebie aktywnego włączenia się do prac związanych z wyborami do Sejmu PRL.

W dalszej kolejności zabrał głos prezes Sądu Dyscyplinarnego adw. Tadeusz Jurkiewicz, który złożył szczegółowe sprawozdanie z działalności tego Sądu w roku 1984. Z treści tego sprawozdania wynika, że w okresie sprawozdawczym było zaledwie kilka spraw dyscyplinarnych, co świadczy wymownie o wzmoczeniu dyscypliny zawodowej i przestrzegani uprzedz nasze środowisko zasad etyki zawodowej.

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej adw. Jan Bańdur przedstawił sprawozdanie z działalności tej Komisji, a następnie złożył wniosek o udzielenie Okręgowej Radzie Adwokackiej absolutorium za rok 1984 (co zebrani uchwalili potem jednogłośnie).

Uchwalono składkę izbową w takiej wysokości jak w roku ubiegłym. Skarbnik Rady adw. Mieczysław Szkutnik omówił preliminarze budżetowe Rady na rok 1985 oraz wydałki na szkolenie aplikantów, a ponadto preliminarz budżetowy Funduszu Wzajemnej Pomocy (preliminarze uczestnicy zebrania zaakceptowali przez podjęcie potem stosownej uchwały).

Przewodniczący Komisji mandatowej adw. Bronisław Rogalski złożył swe sprawozdanie i stwierdził, że istnieje właściwe quorum (96 osób) do podejmowania ważnych uchwał i wniosków.

Po przerwie, w czasie której złożono wiązanek kwiatów pod tablicą pa-

miątkową, również zebrani minutą ciszy uczcili pamięć tych kolegów.

Pierwszym mówcą po przerwie był adw. mgr Edmund Samborowski z Rzeszowa. Z zakresu spraw samorządowych omówił on problemy etyki zawodowej, jak również zagadnienia, które przewijają się w pracy wizytorów zespołów adwokackich naszej Izby. Podkreślił przy tym, że będąc takim wizytatorem sam dostrzegał pewne niedociągnięcia, przede wszystkim w dziedzinie natury zawodowej, i dlatego — zdaniem jego — obowiązkiem każdego członka palestry jest stałe podnoszenie wiedzy prawniczej i zawodowych kwalifikacji.

Przedstawiciel Okręgowej Rady Radców Prawnych dziekan Stocker omówił problemy radców prawnych, jak również poruszył kwestię przechodzenia członków tego zawodu do zawodu adwokackiego. Istnieją w tym względzie pewne trudności, które powinno się usuwać, zwłaszcza że istnieją możliwości likwidowania wyłaniających się na tym tle perturbacji.

Prokurator Wojewódzki Haligowski z Krosna podkreślił w swym wystąpieniu, że adwokatura naszej Izby godnie i rzetelnie wypełnia swoje funkcje, a sporadyczne wypadki, jakie zdarzyły się w jego rejonie w sensie spraw karnych, w żadnym razie nie umniejszają pozytywnej i właściwej — ze względu na rangę zawodu adwokackiego — oceny. Mówca zaapelował o nawiązanie kontaktów zawodowych w zakresie wspólnego zwalczania patologii społecznej na podstawie nowych uregulowań ustawowych, które powinny być również odpowiednio realizowane w ramach praw i obowiązków członków adwokatury.

Prokurator Haligowski powiedział dalej, że reprezentując Prokuraturę krośnieńską został upoważniony przez przedstawicieli trzech pozostałych Prokuratur Wojewódzkich, a mianowicie w Przemyślu, w Rzeszowie i Tarno-

brzegu, do stwierdzenia na zebraniu, że współpraca adwokatury Izby Adwokackiej w Rzeszowie z Prokuratorami i Sądami w okręgu tej Izby jest dobra i dlatego wyraża — w związku z tym podziękowanie — przedstawicielom samorządu adwokatury naszej Izby, życząc wszystkim członkom naszej Izby sukcesów w dziedzinie pracy zawodowej i społecznej.

Przedstawiciel naczelných władz adwokatury stwierdził na wstępie, że zmienił się obecnie klimat wobec adwokatury polskiej, a życzliwość i przychylność ze strony władz państwowych i politycznych przejawia się w wielu dziedzinach życia zawodowego adwokatów. Ocena działalności adwokatury dokonana ostatnio przez Radę Państwa jest pozytywna, czego wyrazem jest m. in. fakt, że niedawno złożone przez przedstawicieli NRA sprawozdanie Radzie Państwa zostało po wnikliwej i wszechstronnej analizie ocenione również bardzo pozytywnie.

W najbliższym czasie ma być wprowadzony 60-procentowy ryczałt, który pozwoli w znacznym stopniu pokryć niewspółmiernie wysokie koszty i wydatki ponoszone przez zespoły adwokackie. Istnieje również zapowiedź zmiany taryfy adwokackiej (projekt taki złożyły już naczelné władze adwokatury Ministrowi Sprawiedliwości i innym zainteresowanym resortom państwowym).

Dostrzega się zachodzące ostatnio pozytywne zmiany w samej adwokatrze, dostrzega się także zainteresowanie Ministra Sprawiedliwości problemami adwokatury. Nawiązana została w tej dziedzinie ścisła współpraca Ministra Sprawiedliwości z NRA, jak również takąż współpracą z Generalną Prokuraturą oraz innymi przedstawicielami zawodów prawniczych na szczeblu centralnym.

Również problem rozmieszczenia adwokatów w terenie, a przede wszystkim troska władz samorządowych o

dopływ do adwokatury osób rekrutujących się głównie spośród aplikantów adwokackich, zyskał ogólne poparcie i aprobatę właściwych czynników.

Prezes Biejał zaapelował do zebranych o czynny udział członków pałestry w nadchodzących wyborach do Sejmu PRL. Wyraził podziękowanie dziekanowi Rady i pozostałym członkom Rady za miłą atmosferę panującą na Zgromadzeniu oraz na życzliwość, z jaką spotkał się ze strony pałestry rzeszowskiej. Stwierdził w końcu, że Rada Adwokacka w Rzeszowie pracuje ofiarnie ku zadowoleniu władz naczelnych adwokatury i wyraził swe uznanie dla wszystkich członków Rady i pracowników samorządu adwokackiego naszej Izby.

Adw. Zbigniew Szwarnowiecki, który zabrał głos jako kolejny dyskutant, zatrzymał się dłużej nad indywidualną praktyką adwokacką podkreślając, że zezwolenia Ministra na prowadzenie indywidualnej kancelarii adwokackiej udzielane są najczęściej na okres 1 roku, co — zdaniem mówcy — nie pozwala nawet na należyte rozwinięcie działalności adwokata. Dlatego postulował, ażeby zezwolenia takie opiewały co najmniej na okres 3 lat. Mówca poruszył również problem działalności Koła PTTK Nr 44 przy Radzie Adwokackiej w Rzeszowie, które znane jest ze swych szerokich inicjatyw w zakresie sportu i turystyki. Zdaniem dyskutanta należałoby w związku z tym przeznaczyć na cele Koła większe dotacje, ażeby umożliwić mu rozwinięcie szerszej działalności. Dyskutant omówił również problemy kadrowe i organizacyjne, jak również pewne zagadnienia z zakresu etyki adwokackiej i zasad wykonywania zawodu.

Adw. Mieczysław Szkutnik, skarbnik Rady, w odpowiedzi na wystąpienie adw. Szwarnowieckiego co do ewentualnej dotacji dla PTTK, wyjaśnił, że Rada nigdy nie szczędziła pie-

niędzy na finansowanie działalności Koła. Skarbnik Rady ustosunkował się również do innych problemów finansowych zaznaczając, że gospodarka finansowa Rady, jak stwierdziła Komisja Rewizyjna, jest prawidłowa, przy czym nie zdarzyło się, ażeby Rada nie udzieliła pomocy zespołom adwokackim w rozwiązywaniu przez nie problemów remontowych, inwestycyjnych czy nawet organizacyjnych i materialnych.

Po wyczerpaniu dyskusji Przewodniczący zebrania udzielił głosu adw. Jerzemu du Vallowi, który jako przewodniczący Komisji wnioskowej odczytał obszerny projekt uchwały oraz rezolucję opracowaną przez Komisję wnioskową. Treść tej uchwały, którą w całości zaakceptowało zebranie członków Izby, jest następująca:

„I. Adwokatura rzeszowska wraz z całym społeczeństwem polskim uroczyście uczciła 40-letni dorobek Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Istota i kształt Adwokatury Polskiej w 40-leciu PRL związane były z przemianami ustrojowymi, jakie dały początek naszemu socjalistycznemu państwu. Już w 1952 r. w adwokaturze powstały zespołowe formy wykonywania zawodu, które od 1964 r. stały się jej obligatoryjną instytucją. Większa część członków naszej korporacji zawodowej to adwokaci wykształceni, a często też urodzeni w 40-leciu PRL.

Należy stwierdzić, że świadomość społeczno-polityczna adwokatów odpowiada świadomości społeczno-politycznej całego społeczeństwa. Adwokatura rzeszowska ma na swym koncie szczególne osiągnięcia w okresie 40-lecia PRL. W 1951 r. powstała odrębna Izba adwokacka. Członkowie naszej Izby w sposób godny i zaangażowany wykonywali swe obowiązki zawodowe, byli aktywną pod względem polityczno-społecznym częścią naszego społeczeństwa. Dowodem tego są pełnione przez adwokatów funkcje polityczne, państwo-

we i społeczne, a ponadto otrzymane liczne odznaczenia za ich pracę na tym odcinku.

Adwokatura Izby rzeszowskiej brała aktywny udział w obchodach 40-lecia PRL. Między innymi delegacja Izby rzeszowskiej wzięła udział w centralnych uroczystościach w Warszawie, które odbyły się we wrześniu 1984 r. dla uczczenia działalności adwokatury w 40-leciu PRL. Na tych uroczystościach 4 naszych kolegów otrzymało z tytułu działalności w samorządzie Złote Odznaki „Adwokatura PRL” oraz jeden kolega „Medal 40-lecia PRL”.

II. Mijająca w tym roku 40 rocznica zwycięstwa nad faszyzmem dała szczególny asumpt do uczczenia zakończenia II wojny światowej oraz do głębokich przemyśleń nad sprawami wojny i pokoju w dobie dzisiejszego zagrożenia wojną nuklearną.

Zakończenie zwycięstwem z udziałem Polski, II wojny światowej miało historyczne znaczenie właśnie dla naszego narodu i państwa, łączyło się bowiem z odzyskaniem Ziemi Zachodnich i Północnych.

Na ołtarzu wojny swą ofiarę złożyli szczególnie żołnierze polscy, cały Naród, a w tym i adwokatura polska, która poniosła bardzo dotkliwe straty w okresie okupacji.

Upamiętnieniem tego jest wmurowana w budynku Rady Adwokackiej w Rzeszowie tablica pamiątkowa ku czci zamordowanych przez hitlerowców adwokatów i aplikantów adwokackich.

III. Wzrastająca aktywność sił odwetowych budzi niepokój społeczeństwa polskiego, w tym i środowiska adwokackiego. Adwokatura rzeszowska stanowczo protestuje przeciwko rewizjonistycznym zakusom odwetowców zachodnioniemieckich, uznając status terytorialny naszego państwa za nienaruszalny, jako stanowiący podstawę bytu naszego narodu.

Budzą również zaniepokojenie i wy-

wclują protest ze strony naszego środowiska antypolskie wystąpienia, m.in. w rodzaju wyprodukowanego filmu francuskiego „Shoah”, przedstawiającego w fałszywym świetle stosunek społeczeństwa polskiego w czasie okupacji hitlerowskiej do martyrologii narodu żydowskiego.

IV. Adwokatura Izby rzeszowskiej ze szczególną satysfakcją przyjęła uchwały XIX Plenum KC PZPR w sprawie inteligencji, na którym to Plenum podkreślono rolę i rangę m. in. prawników. Mają one istotne znaczenie w kształtowaniu prawa oraz w działalności wymiaru sprawiedliwości, którego współczynnikiem jest adwokatura.

V. Adwokatura Izby rzeszowskiej pełni akceptuje przyjęty na dzisiejszym Zgromadzeniu apel Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 15 czerwca 1985 r. w sprawie aktywnego udziału adwokatów i aplikantów w akcji przedwyborczej i w samych wyborach do Sejmu PRL.

Patriotyczny Ruch Odrodzenia Narodowego, zrzeszający w swych szeregach obywateli wszystkich środowisk w Kraju, mając do spełnienia szczytne zadania udziału w realizacji linii porozumienia w narodzie oraz socjalistycznej odnowy, ma również swego sojusznika w środowisku adwokackim naszej Izby.

Wybór adwokatów na radnych rad narodowych potwierdza ten fakt.

VI. Adwokatura naszej Izby przyjęła z zadowoleniem informacje o nawiązaniu pełnej współpracy i o współdziałaniu Naczelnej Rady Adwokackiej i Prezydium NRA z władzami politycznymi i administracyjnymi na szczeblu centralnym dla załatwienia problemowych i bytowych spraw adwokatury.

Szczególną satysfakcję sprawiają układające się trwale w sposób wysoce zadowalający współpraca i stosunki organów naszej Izby z władzami politycznymi i administracyjnymi naszego regionu.

VII. Również z zadowoleniem przyjęto w naszym środowisku rzeszowskim informację o planach w zakresie rozmieszczania kadr adwokackich stosownie do potrzeb społeczeństwa oraz sytuacji materialno-bytowej adwokatury, jak również w zakresie opłat za czynności zespołów adwokackich. Stanowi to realizację postulatów z poprzedniego zgromadzenia naszej Izby.

Tak samo z zadowoleniem przyjęto fakt decentralizacji Funduszu Samopomocy Koleżeńskej, co pozwoliło na objęcie akcją emerytalno-bytową 74 osób i wydatkowanie na ten cel w II półroczu 1984 r. kwoty 622.492 zł.

VIII. Zgromadzenie Izby zaleca Okręgowej Radzie Adwokackiej, by w wypadku uzyskania znaczniejszych wpływów z konta 34-A (ryczałtu) odbudować fundusz inwestycyjny i przystąpić do modernizacji lokali zespołów, a nawet ich budowy, co pozwoli na poprawę warunków obsługi prawnej ludności.

IX. Członkowie Zgromadzenia zwracają się do Rady Adwokackiej o wzmożenie wysiłków na rzecz doskonalenia zawodowego adwokatów. Równocześnie z uznaniem wyrażają się o prowadzonym przez Radę szkoleniu aplikantów adwokackich.

X. Zwracamy się również do naszej Rady Adwokackiej o zainicjowanie spotkania kierownictw Sądów, Prokuratur i Adwokatury na temat współpracy między tymi organami".

Wobec wyczerpania porządku dziennego Przewodniczący Zgromadzenia adw. Skorupski podkreślił, że postawa adwokatów i wypowiedzi tychże w czasie dzisiejszych obrad wykazują dużą dojrzałość polityczną naszego środowiska i zrozumienie dla tych wszystkich przemian w życiu codziennym, społecznym, politycznym i gospodarczym, jakie przeżywa nasze społeczeństwo.

Dziekan Rady ze swej strony również podziękował gościom, wszystkim Kolegom i innym osobom za uczestnictwo w zebraniu oraz za żywy udział w obradach naszej Izby.

Sejmik adwokatury naszego regionu dobiegł końca, a przyjemna i poważna atmosfera, w jakiej toczyły się obrady członków Izby, stanowi piękną wizytówkę społeczności adwokackiej tego regionu i jest jeszcze jednym sprawdzianem jak najlepszych tradycji adwokatury polskiej.

adw. Mieczysław Cincio